

دکتر سید علینقی امین

امام مسجد جامع تهران-پارس

حاج میرزا حسن غفوری

در «اعلام الشیعه» مسطور است «السید میرزا حسن سبزواری هوالسید- میرزا حسن بن السید اسماعیل بن السید عبدالغفور العلوی العریضی السبزواری عالم کبیر و فقیه جلیل و ورع صالح...»

در کتاب زندگانی شیخ انصاری، بخش شاگردان شیخ، (صفحه ۲۳۶) شرحی مینویسد که ضمناً همان رابطه عنوان ترجمه کلام اعلام الشیعه نقل می‌کنیم جز آن که در اعلام الشیعه پسر حاج میرزا حسن را میرزا ابوالقاسم توشه و نویسنده زندگانی شیخ انصاری، وی را بنام میرزا ابراهیم خوانده است. نگارنده مرحوم آقا میرزا ابوالقاسم را دیده زمان او را در کرده است. محتمل است اسم میرزا ابوالقاسم، ابراهیم بوده، یا اشتباه در اسم شده و گرنه شخص واحد است مخصوصاً که سنه فوت را هردو ۱۳۵۰ نقل کرده است.

«حاج میرزا حسن علوی سبزواری در سبزوار بسال ۱۲۵۵ هـ تولدیافت و پس از فراغ از مبادی علوم رهسپار نجف اشرف شد و بیست سال تمام در آن حوزه توقف نمود و در خلال این مدت بر شیخ و سید کوه کمری مراسم شاگردی معمول داشت پس از نیل بمقامات عالیه بسزوار بازگشت و مرجع روحانی و زعیم مذهبی آن سامان گشت و درین طبقات مختلف مقامی عالی احراز نمود

نا آن که بسال ۱۳۳۱ بطرف مکه رفت و پس از بجا آوردن مناسک حج بین مکه و مدینه در شب چهارم محرم سال ۱۳۳۲ ه. ق بدست یکی از اعراب بدوی شربت شهادت نوشید و در بقیع مدفون گردید. فرزندش بنام میرزا ابراهیم (همان میرزا ابوالقاسم، مقصود است - امین) بر مسنده پدر نشست و بوظایف شرعیه قیام نمود و مورد اعتماد (خاص و عام بود و بسال ۱۳۵۰ در سبزوار وفات و مدفون شد).

مرحوم حاج سید ضیاء الحق غفوری فرزند میرزا ابوالقاسم مذکور و نوه حجه الاسلام حاج میرزا حسن شهید صاحب ترجمه (که از علماء سبزوار و مردم خوش خلق و مهربان بود و در ۱۳۹۰ ه. ق در سبزوار در اثر ناراحتی قلبی درگذشت) برای من چنین نقل کرد که ولادت جدش حاج میرزا حسن شهید در سنه ۱۲۵۱ هجری و وفات وی دوم محرم ۱۳۳۲ هجری قمری به سن هشتاد و یک سالگی بوده است که یکی از اعراب بطعم همیان پول وربودن آن در نزدیکی مدینه او را شهید کرده. مسدفن آن مرحوم مابین بقیع و بیت الاحزان است:

برادرش مرحوم شریعتمدار معروف سبزوار و مادرش دختر حاج میرزا هاشم مجتبه فرزند حاج میرزا هدایت الله فرزند آقا میرزا مهدی شهید مشهدی بوده است که محدث خراسانی در منتخب التواریخ از ایشان به عظمت یاد گرده است و در تاریخ علماء خراسان نیز شرح احوال ایشان نوشته شده.

از بادگارهای مرحوم حاج میرزا حسن شهید در سبزوار، باز کردن قنات قصبه است که مدتی مسدود شده است و به اقدام و خرج ایشان مفتوح گردیده

و فعلا از طرف شهرداری و سازمان آب بمنازل اوله کشی شده غالب مردم
جهت شرب از این آب استفاده میکنند.

مرحوم سیدعلی پیشمناز مسجد ارک که از شاگردان حجۃالاسلام حاج
میرزا حسن شهید بوده است در تاریخ فوت او چنین سروده:

فقد بذلت الجهد فی العرام
مات شهیداً حجۃالاسلام
واکسر من «الحجۃ» قبله فقل

انصافاً ماده تاریخ خوبی سروده است چنانکه بر اهل کمال پوشیده نیست
میگوید (با ایهام) قلب حجت را بشکن و بگومات شهیداً حجۃالاسلام. مصرع اخیر
به حساب ابجد ۱۳۳۵ میشود و چون قلب حجت که حرف جیم است از جمع
اعداد کسر کنی باقی ۱۳۳۲ میماند که موافق یا سال تاریخ فوت آن عالم
جلیل است.

احمد روحانی (انتظام) نیز در مرثیه او و تاریخ فوتش به فارسی
گفته است.

دریغا که از گردش آسمان جام علوم ابدی انسانی و مطالعات فرهنگ اسلامی
حسین خسر و اهل علم و عمل
سلیل علی سید انس و جان
سوی مکه آن رهبر حاجیان
شهید ستم شد ز سنگ خسان
حسن چون بقرب حسن شد دفین
بغفران تو تاریخ اورا بدان
برون کرد سراز در خلد و گفت

۱۳۳۳ قمری

فرزند او آقا میرزا ابوالقاسم، عالمی زاحد و متوفی، در گذشته ۱۳۵۰ ه. ق، مدفون در مقبره شریعتمدار، مورد احترام تمام بوده محاسن او هنوز در محافل و مجالس یادآوری میشود. در ضمیمه تاریخ علماء خراسان به نقل از نقیباءالبشر ذکر او آمده. در اعلام الشیعه نیز از او بیاد شده و قیدگردیده است که برادر دیگر او مسمی به ابوالفضل مذکور متجاوز از ۹۵ سال عمر کرد مکرر برای من میگفت که ماده تاریخ ولادتم «غفور» است تا اواخر عمر مردی شاداب و نورانی بود و تا سالهای آخر عمر سه ماه رجب و شعبان و و رمضان را روزه میداشت علاوه بر فقه و اصول، در نجوم نیز دست داشت.

در قرآن مجید آمده است که عیسی را نکشند و بصلات نزد به بلکه در نظر ایشان چنین نموده شد و او بدرگاه خداوند متعال صعود کرد. مسحیان برآنند که در همان روز چندتن از شاگردان عیسی جسد وی را از صلیب فرود آورده و در قبری سنگی در آن نزدیکی مدفون ساختند ولی در اولین روز یکشنبه بعد از قتل آن حضرت دوباره زندگانی بافت. (تاریخ ادیان)